

TAKE A SEAT
text: พีรยา ภูธรสินธุ์
photo: ปิยะพร สุทธิพันธุ์, facebook.com/buranaexperience, facebook.com/NewsAyutthaya

BURANA SATHANN

ผู้คืนชีวิตแก่อาคารเก่า

การสร้างอาคารหลังวัยยากแล้ว แต่การบูรณะอาคารเหล่านี้ให้คงอยู่ดูยากยิ่งกว่า ในช่วงเวลาที่คนรุ่นเก่าและรุ่นใหม่ต่างก็งัดไม้เท้าทำงานสายวิศวะกันเต็มบ้านเต็มเมือง "บูรณะ-สถาปน" ให้อาคารเก่าแก่ที่ต่างบ้านต่างเมืองกลับมาสวยงามและสมบูรณ์โดยไม่ละทิ้งตัวตน ความทรงจำ และความหมายของสถานที่นั้นๆ ซึ่งนับว่าเป็นเรื่องดี ที่กลุ่มคนรุ่นใหม่ได้หันมาให้ความสำคัญ และต้องการอนุรักษ์ ไว้เหมือนอย่างที่พรโพลิน จันทน์โชติวงศ์, อังสนา ชุมเกษม และชิดชนก พลีสุดใจ สานต่อจากบูรณะ-สถานกำลังทำ

พรโพลินเล่าจุดเริ่มต้นของตัวบูรณะ-สถานว่า "ไม่ยากทำงานสร้างใหม่ เพราะได้เห็นอาคารไม่ๆ

ชั้นเยอะมากเลยรู้สึกว่ามันจะยิ่งยากทำอะไรก็คนอื่นไม่ได้ทำกับมากนัก อีกอย่างความรับผิดชอบในการทำงานจะทำให้เราไม่เอ้อระเหยอะไรที่เราสามารถอยู่กับเขาได้บ้าง" ส่วนอังสนาเล่าว่า "อยากทำงานกับออฟฟิศที่มีขนาดใหญ่บ้างนี่จริง เราคิดว่าน่าจะได้เรียนรู้-โฮยอะ ประกอบกับนี่ก็ค่อนข้างมีทีมงานไม่เยอะมาก ทุกคนจะมีหน้าที่ที่ต้องทำ ซึ่งมันทำให้เราก็คิดการเรียนรู้ได้ครบวงจร ได้เห็นอะไรหลายๆอย่างชัดเจน" ด้านชิดชนกที่เพิ่งเรียนจบคณะวิศวะฯ จุฬาฯ เผยว่า "พอเรียนจบได้มาทำงานที่บูรณะ-สถาน ซึ่งเราคิดว่าการทำงานมันไม่ใช่แค่งานที่เราทำ แต่มันรวมทุกอย่างที่สังคมที่เราอยู่ ทุกคนต้องคิดเหมือนกัน เป็นคนในสไตล์เดียวกันก็จะไปด้วยกันได้"

วิธีการทำงานของบูรณะ-สถานถูกขยายความให้ชัดเจนโดยพรโพลิน เธอเล่าว่า "เราต้องทำอะไรให้อาคารที่อยู่บนบานแล้ว กลับมามีเสน่ห์อีกครั้งหนึ่ง โดยที่ไม่ใช่ ไม่ส้ำหยัง แต่เราหาทริคที่คิดว่าเราสร้างเสร็จมันอาจจะดีกว่าแล้วก็ได้ เราเลยต้องหาแนวความคิดอะไรที่จะดึงความเป็นอาคารเก่าให้ออกมาให้เห็นมากที่สุด และอีกอย่างความงามของธรรมชาติมันมีอยู่แล้วในตัวสถาปัตยกรรมเองก็คบบางครั้งตัวเรารอบข้างก็ช่วยส่งเสริมให้อาคารนั้นส่วนไปตามกาลเวลา ซึ่งคนสมัยก่อนเขาจะอะไรไว้อยู่เยอะ แต่อยู่ที่สร้างใหม่จะค่อยๆค่อยๆไป ไม่ในทิศทางหนึ่งนั้นเอง"

ต่อคำถามที่ Daybeds ถามว่าเกรงใจส่วนต่ออาคารของบูรณะ-สถานแค่ไหน พรโพลินบอกว่า ส่วนหนึ่งคือเจ้าของอาคารเสนาในระดัหนึ่ง "เราเองมองเห็นว่าช่วงนี้พอต่อเข้าไปมันจะกลายเป็นแบบเรา เราก็จะช่วยแนะนำโดยดูความเป็นไลฟ์สไตล์ของเขา ซึ่งมันจะอยู่ได้ตลอดเพราะมันเป็นตัวตนของเขา กลายเป็นบุคคลของเขาที่ออกมาซึ่งมันอยู่นอกอาคาร" ส่วนอังสนากล่าวเสริมว่า "ในตอนนี้เป็นคนออกแบทก็จริง แต่ในอนาคตเขาต้องเป็นคนดูแลมันต่อไป การมีส่วนร่วมกันในงานจะทำให้ทุกคนรักและออกมาเป็นสิ่งที่ได้" พร้อมกับอังสนายังกล่าวถึงจุดเด่นของบูรณะ-สถานต่อไปอีกว่า "งานที่เราทำเราต้องเห็นคุณค่าของสถานที่เดิม มีความเคารพในความคืบหน้าของมันบ้างนี่ก็ดีละ

ไม่ดี และมันก็จะบางอย่างที่ลูกค้าให้ลูกค้าให้ความหมาย ซึ่งมันจะเป็นความทรงจำ เป็นมูลค่าที่ดีเป็นมันไม่ได้ ด้วยความที่เราเป็นองค์กรเล็กๆ เราสามารถรักษาสัมพันธ์ที่ดี ถ้าเป็นบริษัทใหญ่เขาอาจไม่ได้มาใส่ใจเรื่องนี้ ซึ่งพอเราตัวใหญ่เราอาจไม่เคอะอะไรเล็กๆ บูรณะ-สถานเป็นออฟฟิศที่สามารถทำอะไรก็ได้" เช่นเดียวกับชิดชนกที่กล่าวถึงลูกค้าที่จะคิดไปทางเดียวกับพวกเขา "เหมือนเวลาที่เราทำอะไรจะไร้อย่างไร เราไม่ยอมให้เขาเข้าไปแต่เราอยากให้เราเข้าไปแล้วเขาซึ่งกันสิ่งที่เขาซื้อมา นี่เป็นจุดเด่นของเรา"

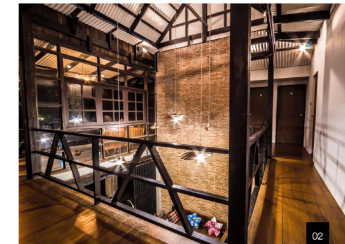
จากนี้งานของบูรณะ-สถานในอนาคตจะมีหน้าตาอย่างไร พรโพลินให้คำตอบว่า "ลมทำงานมีอยู่ซึ่งลมแต่จะเป็นงานที่ดี มีคุณภาพมากขึ้น" ส่วนอังสนาบอก

ว่า "กับการที่เราเริ่มทำนี่กับตัวโครงสร้างความคิดที่ถ้ามันใหญ่ไป อาจทำให้เราทำไม่ได้ ในแง่คอนเซ็ปต์หรือธุรกิจ" ด้านชิดชนกก็ทำยาว่า "ด้วยความที่ธุรกิจรับเหมาเป็นธุรกิจที่มีความเสี่ยงในตัวมันเองอยู่แล้ว ยิ่งการรับเหมาที่มีความเสี่ยงมากไปก็ แต่ทำไปพวกเรายังเลือกทำมันต่อไป เพราะรู้สึกว่าการขายมันยังไม่มีความเสี่ยงมาก มันดีกว่าที่เราไปเสี่ยงตอนขายมาก ที่ต้องมื่ออะไรที่มันผิดชอบ มันในช่วงเวลาที่เหมาะที่เราจะทำเรื่องนี้"

อาจกล่าวได้ว่าทั้งพรโพลิน, อังสนา และชิดชนกต่างมีมุมมองต่อการทำงานที่ต่างกัน พวกเขาพบว่าการทำงานที่สร้างครีเอทีฟมีความสุขอยู่ภายในตัวเองกับค่าที่จะห่วยได้เริ่มรู้สึกจิวชีวิตที่เกินปัญหาเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นซ้ำ ซึ่งมันก็จะกลับไปสู่ตัวตนของบูรณะ-สถานที่ยังยืนหยัดในการทำงานในแวดวงต่อไป เพราะสิ่งนี้เป็นเหมือนความฝัน เป็นเหมือนการค้นพบความสุขของการได้เห็นอาคารเก่ากลับมามีชีวิตชีวอีกครั้ง พวกเขาต่างก็รู้ว่าความรู้สึกแบบนี้มีความหมายแค่ไหน

01 | บูรณะ-สถาน
02 | บูรณะ-สถาน
03 | ออฟฟิศบูรณะ-สถาน

"อะไรที่เป็นกระแส เป็นแฟชั่น มันมาเร็วไปเร็ว การรีโนเวทของเรามีมันจะไม่ได้คิดด้วยกรณี เราใช้ใจกับสถานที่นั้นๆ และถ้าไปตามฟังก์ชันที่เป็นมา อันที่จริงการรับรู้ของคนเป็นอะไรที่ซับซ้อนมาก ถ้างานออกมาแบบไม่ได้ความอยากงงเราเข้าไปมันจะเป็นงานที่มีเหตุผลอะไรที่คิดว่าความอยากมีอยู่ได้ไม่นาน แต่ทำอะไรที่เกิดจากสิ่งที่ต้องมี มันอยู่ได้นานกว่าเพราะมันมีเหตุผลรองรับ"

- พรโพลิน จันทน์โชติวงศ์ / บูรณะ-สถาน

Burana Sathann : Savior of old buildings

Constructing a building is hard, but renovating it to make the structure long-lasting is even harder. At the time when the old and new generations kept evading renovation work, the room was left open for Burana Sathann to meddle in by renovating buildings and places to bring back their beauty and completion without discarding the identities, memories and meaning of those places. It is such a good thing that the significance of those structures have been realized with strong passion to preserve them by people from the young generation like Praepailin Janthanachotiwong, Aungsana Boonkasem, and Chidchanok Pleesudjai, the three representatives from Burana Sathann.

Recalling her beginning with Burana Sathann, Praepailin said "I don't want to work on a new creation. Seeing a lot of new buildings mushrooming here and there, I've been fed up with them. I want to do something that not so many people do. Besides, the responsibility we have for work will get us through without feeling bored with it. Therefore, I chose the work that I can be with it for a long time"

Another partner, Aungsana also told her story.

"I would like to work in an office that's not too big which I think there'll be a lot for me to learn. Here we don't have a lot of team members, but everyone has his or her own duty to carry out. This is a good chance to learn the complete cycle of our work, and see many things clearly."

Chidchanok, who has just graduated from Chulalongkorn University's Faculty of Engineering, said, "I've got my job at Burana Sathann right after my graduation. For me, working is not just about the work we do. It includes everything in the society we live in. Everyone here needs to share similar thoughts, and be the person of the same style in order to get along with one another."

The work method of Burana Sathann was clarified by Praepailin, who explained that, "We need to do whatever to bring back the charm of an old age building, making sure that our work is not outdated. If we just follow the trend, by the time we finish our work, it could be going out of trend. Therefore, we need to find some idea to make that old building most charming. The natural beauty of the architecture itself is another thing to take into account. Sometimes, the surrounding components also help beautify the building as time passes by. The older generation left us a lot of thoughts and ideas. Now it depends on us, the new generation, to think about how to build on those ideas and to which direction."

Responding to Daybeds' question on how a trend has influenced the designs of Burana Sathann, Praepailin said it partly depends on the owners' taste and styles.

“Seeing what trends we are in and what will happen next, we will offer our advice based on our clients’ lifestyle. This will last forever because it is their own ‘self’, their own characters that appear in our design, which is timeless,” said Praepailin.

Aungsana added, “Although we are designers at this moment, in the future the owners will be the ones who take care of the buildings. Participation will make everyone love the work we created, and the outcome will be good.”

Explaining further about distinctiveness of Burana Sathann, Aungsana said, “The work we do must value the original places and show respect in some ideas which may be good or bad. It must contain something that has certain meanings to our clients. That will be a good memory, which is valued beyond money. As we are a small organization, we can preserve these things. A big company may not pay attention to this. When we are big, we may not see things that are small, but Burana Sathann is a kind of office that can give us such things.”

Chidchanok expected her clients to think the same as they do.

“It’s like when we are selling something beautiful, we don’t want our customers to buy the stuff and laugh at it. We want them to appreciate the things they bought. That’s our distinctive point,” she said.

As to how the work of Burana Sathann will be like in the future, Praepailin replied, “We may do less pieces of work, but they will be better with more quality.”

Aungsana added, “With the small team we have, if a conceptual structure is too big, we may not be able to achieve it, either in terms of concept or business.”

Chidchanok, meanwhile, concluded, “A construction business itself is risky, yet renovation is even riskier. The reason we still keep doing it is because we feel that people of our age are less insecure, and it’s better than taking a risk when we get older, as we will have a lot more to be responsible for. So it’s a perfect time for us to do it right here.”

It could be said that the three of them—Praepailin, Aungsana, and Chidchanok—have gained wider perspectives on their work. They discovered some fun that is hidden even in a stressful work, and it’s worth their sweat to learn and remember their solutions to each problem, in order to prevent it from happening again. This will be reflected in the identity of Burana Sathann, which will remain steadfast on renovation work because it is their dream. For all of them, it’s a happiness found from seeing an old building return to liveliness, and they know how meaningful that feeling would be.

Quote ::

“Whatever is a trend or a fashion usually comes fast and goes fast. But our renovation didn't come from a trend. We put our hearts into those places and keep maintaining the original functions. Actually, human perception is so complicating. If we don't put our own desires into a design work, that work will be reasonable. Whatever is caused by a desire will not last long, but whatever is caused from anything in need will last longer because it has a supporting reason.”

-Praepailin Janthanachotiwong / Burana Sathann